

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3172/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Ристић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа за гараже и паркиралишта „Паркинг сервис“ из Београда, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8198/18 од 04.09.2019. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8198/18 од 04.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8198/18 од 04.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9361/15 од 14.05.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му преда у државину путничко возило марке „...“ модел „...“, идентификациони број ..., регистарске ознаке, Република У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име накнаде материјалне штете, исплати: за закуп другог путничког возила, 210.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2015. године до исплате; на име изгубљене вредности возила, износ од 122.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.09.2016. године до исплате; на име трошкова шлепања до ..., износ од 136.876,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате; на име трошкова преостале регистрације осигурања од 01.04.2014. године до истека регистрације, износ од 27.265,00 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2014. године; на име сервиса, износ од 9.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од правноснажности пресуде и, на име замене АКУ батерије, износ од 4.000,00 динара, са законском затезном каматом од правноснажности пресуде

до исплате. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8198/18 од 04.09.2019. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се о истој одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, јер се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права, док је уз ревизију приложена одлука која се не односи на исту чињеничну правну ситуацију као у конкретном случају тако да не представља доказ о томе да је у истој чињенично правној ситуацији другачије примењено материјално право, нити о неуједначеној судској пракси. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.06.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 510. 346,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић